

ת"פ 19890/03/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד זאור אבשלומוב

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19890-03-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אבשלומוב ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

זאור אבשלומוב

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד מיכל בן דוד ועידן סטולוב

ב"כ הנאשם: עו"ד ניר ליסטר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **תגרה במקום ציבורי**, לפי סעיף 191 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **החזקת סכין שלא למטרה כשרה**, לפי סעיף 186(א) לחוק.

ג. **הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 3.3.16 נהג הנאשם ברכב טויוטה

(להלן: "הטויוטה") כשלצידו יושב אור חנוק"ב (להלן: "אור"). באותה עת נהג הייסם שמאלי (להלן:

"הייסם") ברכב מזדה (להלן: "המזדה"), בסמיכות אליו. על רקע ויכוח על מתן זכות קדימה, נהג הייסם

את רכבו מצד שמאל לרכבו של הנאשם במהירות, בלם בפתאומיות וחסם את נתיב נסיעתו של הנאשם

בכך שהעמיד את רכבו באלכסון לטויוטה. מיד לאחר מכן, יצא הייסם מהרכב, ניגש לטויוטה ובעט

בחוזקה בדלת הנהג, שנפתחה אותה עת על ידי הנאשם, וסגר אותה. בהמשך, הכניס הייסם ידו מבעד

לחלון הנהג של הטויוטה והכה באגרופים בנאשם. לאחר מכן, הוציא הייסם מתא המטען משולש אזהרה

והכה באמצעותו בידו של הנאשם. **באותה עת יצא הנאשם מהטויוטה בעודו אוחז בסכין ודקר את**

הייסם בידו וזאת כדי להתגונן מפניו, בתגובה החל הייסם להימלט. בהמשך החלו השניים

תוקפים זה את זה. הייסם הכניס את פלג גופו העליון מבעד לחלון הנהג של הטויוטה וניסה לשלוף את

מפתחות הרכב, שנשברו בתוך הסוויץ', **וזאת בעוד הנאשם חובק אותו מאחור. השניים החלו**

דוחפים בידיהם זה את זה.

משהגיעו למקום שוטרים והבחינו בנאשמים ביקש אחד השוטרים מהיחס להשיב לנאשם את המפתחות, אך הוא סרב בטענה כי אם יעשה כן יברח הנאשם מהמקום. בהמשך הכה היחס מכת אגרוף בפניו של הנאשם. השוטר חצץ בין השניים והודיע להיחס כי הוא עצור תוך שהיחס מביע התנגדות פיזית למעצרו ומנסה להגיע אל הנאשם. בהמשך, הכה היחס את הנאשם פעם נוספת במכת אגרוף וכן הכה את אור פעמיים בחלק גופו העליון, באזור פניו, באמצעות שתי מכות אגרוף. בהמשך הראה היחס לשוטר את פצע הדקירה והשוטר פנה לנאשם אשר החל להתרחק מהמקום והורא לו לעצור ולהוציא את הסכין מהכיס. הנאשם לא נשמע להוראות השוטר, עד אשר הוציא השוטר אקדח טייזר שברשותו ואז זרק הנאשם את הסכין. במהלך המתואר בעט היחס בנאשם. בהמשך, ולאחר שהשוטר אחז בנאשם והוריד אותו על הארץ, הגיע היחס ובעט בראשו של הנאשם. כתוצאה מכך נגרמה לנאשם נפיחות במצחו. כתוצאה מהמתואר נגרמו נזקים לרכבו של הנאשם. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם להיחס חתך בידו השמאלית והוא נזקק לטיפול רפואי ותפרים.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, במסגרתו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן וישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן אפשרויות טיפוליות וכן יתייחס לשאלת ביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, עולה כי הנאשם כבן 33, עלה ארצה בגיל 12 עם בני משפחתו. הנאשם למד בבית ספר מקצועי עד כיתה י"ג וסיים ללא תעודת בגרות. שירת שירות צבאי חלקי על רקע קשיים כלכליים בשל גירושי הוריו, שוחרר מהמשך השירות לאחר שנתיים בשל עריקות. לאחר שחרורו מן הצבא עבד בתחומים שונים, בין היתר כנהג וכמאבטח. בהתייחסותו לביצוע העבירות, התקשה הנאשם לקחת אחריות מלאה על נסיבות העבירה ותאר כי פעל על רקע של הגנה עצמית, מתוך תחושת חרדה ופחד במצב שנוצר. בהתייחסותו להימצאות הסכין ברכבו, התקשה לספק הסבר מניח את הדעת וקשר המצאותה להתקנת שטיחים ברכבו בעבר. הנאשם אמנם גילה הבנה ראשונית באשר לבעיותיו בהתנהלותו ואולם התקשה להביע אמפתיה נוכח תפיסתו הקורבנית ואף גילה קושי במציאת אלטרנטיבה להתנהלותו האלימה והפוגענית. הנאשם התקשה להתייחס לצרכיו בטיפול, שלל מצוקה וצורך בעריכת שינוי באורח חייו. במסגרת הליך המעצר שולב בקבוצה טיפולית, ואולם התקשה להגיע למפגשי הקבוצה ולא הצליח לעמוד בקשר פרטני גם עם קצינת המבחן, אשר העריכה כי הוא מתקשה להיתרם מהקשר עם שירות המבחן ולערוך התבוננות ביקורתית בדפוסיו האלימים. הנאשם נאחז בהיותו נעדר הרשעות פליליות כעובדה המשקפת היותו נעדר בעייתיות בתחום האלימות, מבלי שהיה מסוגל להתייחס לחומרת המיוחס לו בכתב האישום. בפער לכך, מסר הנאשם כי הפיק תועלת מהמפגשים הקבוצתיים בהם השתתף, אך בבדיקה מעמיקה עמו התקשה לפרט התבוננות המשמעותיות שרכש ושירות המבחן לא התרשם משינוי של ממש בנכונותו ומסוגלותו לעריכת בדיקה עצמית ביקורתית. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל דפוסי התנהגות אימפולסיביים ונוקשים אשר ביצע העבירות על רקע קשיין בהתמודדות יעילה ומקדמת במצבים מלחיצים, תוך דגש על תפיסתו הקורבנית. ההתרשמות הינה כי הנאשם מטשטש מעורבות בעבירה ואינו מכיר בחומרת מעשיו ובהשלכותיהם לעומק. שירות המבחן העריך רמת סיכון בינונית למעורבות בהתנהגות אלימה, וכן כי אילו היה הנאשם נכון להשתלב בטיפול בתחום האלימות ניתן היה לבחון הפחתה מרמת הסיכון במצבו. אולם נוכח המתואר, התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל להתערבות טיפולית במצבו ומשכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית. נוסף על כך, נוכח רמת המסוכנות הנשקפת ממצבו סבור שירות המבחן כי ביטול הרשעתו עשוי להיתפס

על ידו כמסר המטשטש את הבעייתיות במצבו, ומשכך לא בא שירות המבחן בהמלצה לביטול ההרשעה ואולם המליץ על ענישה מותנית.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד מיכל בן דוד ועידן סטולוב, הנאשם יליד 1983, נעדר הרשעות פליליות ובעל 8 הרשעות תעבורתיות. הנאשם הורשע בכתב האישום המתוקן אשר קיבל את גרסתו של הנאשם בדבר הגנה עצמית. הנאשם דקר את הייסם ובכך הסתיימה ההגנה העצמית של הנאשם. לאחר מכן הנאשם יכול היה להימלט מהמקום, להתקשר למשטרה, להזעיק עזרה וכדומה, אך הוא לא עשה שום דבר מהדברים הללו. הנאשם והייסם המשיכו לדחוף זה את זה עד שהגיעה למקום נידת משטרה. השוטר שראה את הפציעה של הייסם, ביקש מהנאשם לזרוק את הסכין אך הנאשם סירב ועשה כן רק אחרי שהשוטר נאלץ לשלוף אקדח טייזר. זו אינה התנהגות המצופה מנאשם אשר רואה עצמו כקורבן. הנאשם התקשה לספק הסבר מניח את הדעת להמצאות הסכין ברכב, והוא אף אינו לוקח אחריות מלאה למעשיו. שירות המבחן התרשם מנאשם חסר תובנות, בעל דפוסים אימפולסיביים, נוקשים, שאינו מכיר בחומרת מעשיו. הנאשם אכן נקלע לסיטואציה מלחיצה, ואולם מדובר בסיטואציה אליה יכול היה להיקלע כל אדם והשאלה היא כיצד היה עליו לנהוג. האופן שבו נהג הנאשם מלמד על מסוכנותו. שירות המבחן התרשם מרמת סיכון בינונית להישנות העבירות, הנאשם לא לקח חלק בטיפול, שירות המבחן אף לא המליץ על הימנעות מהרשעה. אין מקום לבטל הרשעת הנאשם הן לאור התסקיר השלילי והן לאור העדר פגיעה תעסוקתית. הנאשם עבד כמאבטח רק 4 שנים מתוך 9 שנים בהן עבד בעבודות שונות ומזדמנות. כיום עובד כירקן ואין כל מניעה שימשיך לעבוד בעבודות אחרות מלבד אבטחה. נוכח העובדה כי הנאשם נשא סכין והשתמש בב ונוכח הנזק אשר עלול היה להיגרם, וכן נוכח האמור בתסקיר, עתרו ב"כ המאשימה לעונש של שישה חודשי עבודות שירות.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ניר ליסטר, הנאשם נעדר עבר פלילי, זו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הנאשם היה קורבן במלוא מובן המילה. הברוטליות בה הוא הותקף מלמדת על סכנת חיים. אמנם אין להצדיק את החזקת הסכין על ידי הנאשם, ואולם לא ברור מה היה עלול לקרות לולא היתה הסכין בתוך האוטו. הנאשם כבן 36, עובד כל חייו כמאבטח עם נשק, עבד בשגרירות רוסיה, עבד כנהג משאית ובמשך שנים נמצא בסיטואציות לא קלות כנהג משאית, ולכן יש לחובתו הרשעות תעבורתיות אשר אינן רלוונטיות כלל ועיקר למקרה דנן. הסכין היתה ברכבו של הנאשם כי הנאשם שכח אותה שם לאחר שחתך שטיחים. מצפייה בתקליטור המתעד את האירוע (ת/1) ניתן לראות כי הייסם המשיך ובעט בנאשם מספר פעמים בנוכחות השוטרים, די בכך כדי להבין כי הנאשם היה קורבן. שירות המבחן שגה בתפיסה שלו את המקרה, בכך שראה את הנאשם כאלים. זכותו של הנאשם לראות עצמו כקורבן. הוא עבד עד יום מעצרו כמאבטח בעירייה בצמוד למשטרה. חו"ד שהוגשה (נ/1) מטעה ההגנה נכתבה לאחר שהעו"ס צפה בסרטון ונפגש פגישות עומק עם הנאשם. כתב האישום תוקן באופן משמעותי והעבירה החמורה ביותר. אין המדובר באדם שהוא בבחינת "שור מועד", אלא בנאשם שחי כל חייו חיים נורמטיביים. הנאשם הושהה מעבודתו מייד עם התרחשות האירוע ונאלץ לעבוד כירקן. למרות זאת, מקום עבודתו הקודם, מעוניין להחזירו לעבודה. אין מקום להטיל אות קלון על הנאשם משום שהותקף והוכה והגן על עצמו. לאור כל זאת עתה ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם.

ראיות לעונש

7. ת/1 ות/2 - תקליטורים ובהם סרטונים המתעדים את האירוע המתואר בכתב האישום - מצפיה בתקליטורים נראה רכבו של הנאשם נוסע בכביש כאשר רכבו של הייסם מגיע מצידו השמאלי וחוסם את דרכו. מייד לאחר מכן יצא הייסם מהרכב, בעט בחוזקה בדלת הנהג של הנאשם אשר נפתחה וסגר אותה. הייסם נראה כשהוא דוחף את ידיו בתנועת מכה אל תוך חלון הנהג הפתוח. בהמשך הולך הייסם אל עבר תא המטען שלו ומוציא ממנו דבר מה וניגש אל הנאשם, שבינתיים יוצא מהרכב, ומכה בו. אז דוקר אותו הנאשם באמצעות הסכין שבידו והייסם נמלט ואז חוזר. בהמשך נראים השניים דוחפים זה את זה, וכן נראה הייסם מכניס את פלג גופו העליון לתוך רכבו של הנאשם, כאשר הנאשם חובק את גופו מאחור ומושך אותו, עד אשר מגיעה המשטרה אל המקום. תוך כדי שהשוטר מפריד ביניהם מכה הייסם בנאשם בנוכחות השוטר, ובהמשך נראה השוטר כשהוא מאיים באקדח טייזר כלפי הנאשם עד אשר הוא זורק את הסכין שבידו. כאשר נעצר הנאשם ונמצא על הרצפה חוזר הייסם ובוטט בו שוב.

8. ת/3 - צילום הסכין בה השתמש הנאשם.

9. נ/1 - חוו"ד מאת עו"ס ירון אבישר - מדובר בחוו"ד פרטית אשר הוגשה מטעם הנאשם. ממנה עולה כי לאחר שפגש בנאשם, צפה בסרטון האירוע ושוחח עימו, התרשם כי למיטב הכרתו המקצועית כי אין המדובר באדם בעל דפוסי אלימות המהווה סכנה לחברה או לסביבתו. מדובר באדם נורמטיבי, איש עבודה, אשר רוב חייו הבוגרים עבד והתפרנס למחייתו ונאשר נקלע לסיטואציה לא נורמטיבית, בה נאלץ להגן על עצמו מתקיפה על ידי אדם אחר. הנאשם שילם מחיר כבד על האירוע, מחיר כלכלי, הגבלת חירות ואובדן מקום עבודתו. ממליץ להימנע מהרשעתו.

10. נ/2 - מכתב מחברת הובלות נתב"ג - ממנה עולה כי החברה העסיקה את הנאשם בעבר, ומוכנה לקבלו לתעסוקה מיידית בתור נהג לקו חלוקה קבוע. ואולם, זאת בכפוף לאישור קצין בטיחות שכן על פי חוקי הרשויות לא תינתן כניסה לשטח אווירי עם הרשעה פלילי.

דין - ביטול הרשעה

11. ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

12. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

13. יישום המבחנים האמורים בדבר אי הרשעת הנאשם למקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם בדין.

14. בכל הנוגע לסוג העבירה ונסיבותיה הרי שלעבירת החזקת סכין נודעת חומרה. עצם החזקתה של סכין ברכביהאשהופכתאותהלזמינה, ופוטנציאל הנזק שעלול להיגרם בעקבות החזקתה הינו משמעותי. המרחק בין החזקת סכין באופן זמין מחוץ לבית, לבין שימוש בה בסכסוכים אלימים הינו לעיתים קצר מאוד, כפי שאכן קרה במקרה דנן, הגם שבנסיבות המקרה השתמש הנאשם בסכין לצורך הגנה עצמית. בהקשר זה לאור העובדה שהסכין היתה זמינה לנאשם לשימוש מיידי מרגע שהותקף, והאופן בו השתמש בסכין, ספק רב אם ניתן לקבל את גרסת הנאשם לפיה עשה בעבר שימוש בסכין כדי לחתוך שטיחים ברכב, ושם שכח אותה. גם עיון בתמונות הסכין מקשה על קבלת גרסתו של הנאשם. סבורני כי בכל הנוגע לחומרת העבירה ספק אם מדובר ברף חומרה אשר מאפשר הימנעות מהרשעה.

באשר לחומרת העבירה ושאלת הימנעות מהרשעה ראו ברע"פ 1949/15 **תקרוני נ' מדינת ישראל** (2.4.15):

"עוד רואה אני לציין, כי המבקש אף אינו עונה על התנאי השני שנקבע בהלכת כתב, הנוגע לסוג העבירה ולנסיבות ביצועה. בהקשר לקריטריון זה, נראה כי צדק בית משפט קמא בכך שבחן את טיבו ואופיו של כלי המשחית אותו נשא המבקש ברכבו, ואת האינטרס הציבורי, שעניינו שמירה על שלומו של הזולת, ומניעת פגיעה בגופו וברכשו. גם אם מעשיו של המבקש אינם מגיעים לרף חומרה גבוה, בשום לב לעובדה כי המבקש לא עשה שימוש באגרופן, הרי שעצם החזקתו של כלי נשק קר כדוגמתו, אשר שימושו הטבעי אינו למטרה כשרה, אינה מאפשרת להימנע מהרשעתו של המבקש."

לעניין זה ראו גם ע"פ (מח' י-ם) 20305-03-16 **מדינת ישראל נ' זיסרמן** (10.7.16)

15. גם באשר לדרישה בדבר הוכחת פגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם סבורני כי לא עלה בידי הנאשם להוכיח פגיעה כאמור. הנאשם הציג מכתב מחברת "הובלות נתב"ג" אשר העסיקה את הנאשם בעבר כנהג. מהמכתב (אשר נרשם על דף חלק ללא "לוגו" החברה והודבקה עליו מדבקה של החברה) עולה כי החברה מוכנה לקלוט את הנאשם חזרה לעבודה כל עוד לא יהיה לחובתו רישום פלילי. סבורני כי אין במכתב זה כדי להצביע על פגיעה קונקרטית. העובדה כי תמנע מהנאשם תעסוקה במקום ספציפי, בשל העובדה שהחברה עובדת בתוך תחום נתב"ג, אינה מלמדת על פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם או על יכולתו לעבוד במקומות עבודה אחרים או בחברות אחרות אשר אינן פועלות בתחומי נמל התעופה. סביר להניח כי הרשעתו של כל אדם תמנע ממנו תעסוקה במקומות עבודה מסוימים ואולם אין בכך כדי להצדיק ביטול הרשעה שכן אחרת היה הדבר הופך לכלל ולא נשאר בגדר החריג. כמו כן, לא הוצג כל מסמך ממנו עולה כי בהינתן והנאשם יורשע לא יוכל הנאשם לעסוק בתחומי עבודה אחרים, כפי שנטען על ידי ב"כ הנאשם, או לחסום בפניו אפשרויות תעסוקה אחרות. הנאשם עבד בעבר כנהג וכן כמאבטח. אף אם לא יוכל לעסוק בעתיד כמאבטח, הרי שההרשעה לא תמנע ממנו להמשיך ולעבוד כנהג במקומות עבודה שונים. לפיכך, לא ניתן ללמוד כי הרשעתו בדיון של הנאשם תביא לפגיעה משמעותית ביכולת תעסוקתו.

16. בנוסף, נתתי דעתי לחוו"ד 1/נ' אשר המליצה להימנע מהרשעת הנאשם. עם זאת, סבורני כי יש לבכר את התרשמות שירות המבחן. שירות המבחן נפגש עם הנאשם על פני תקופה, ופיקח על הנאשם במסגרת מעצרו למשך שישה חודשים שבהם אף שולב הנאשם בקבוצה טיפולית. על סמך היכרות עם הנאשם לאורך כל התקופה, התרשם שירות המבחן כי הוא מטשטש מעורבות בעבירה, מתקשה לזהות אלטרנטיבות להתמודדות אחרת ואינו מכיר בחומרת מעשיו והשלכותיהם לעומק. נוכח זאת, העריך שירות המבחן כי ביטול הרשעתו עשויה להיתפס על ידו כמסר המטשטש את הבעייתיות במצבו ומשכך

לא בא שירות המבחן בהמלצה לביטול ההרשעה.

17. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים, האינטרס הציבורי מחד גיסא, והעדר הוכחה בדבר פגיעה תעסוקתית קונקרטית מאידך גיסא, לצד העדר המלצה של שירות המבחן לא נמצאה עילה ראויה להימנע מהרשעה.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

18. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
19. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם שמירה גופו של אדם ובטחונו (באשר לעבירת החזקת הסכין ועבירת התגרה במקום ציבורי), וכן פגיעה בתפקוד גורמי אכיפת החוק ושמירה על הסדר הציבורי (באשר להפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו). החזקת סכין יוצרת סיכון מהשימוש הפוטנציאלי הגלום בסכין.
20. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני. זאת נוכח העובדה כי הנאשם נשא את הסכין ברכבו, וכן נוכח העובדה כי לא נשמע להוראות השוטרים אשר דרשו ממנו לעצור ולזרוק את הסכין, עד אשר איים עליו אחד השוטרים באמצעות אקדח טייזר. למען הסר ספק מובהר בזאת כי עצם השימוש בסכין תוך דקירתו של הייסם אינו מהווה עבירה, הואיל ובוצע בגדרי הגנה עצמית.
21. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים בהם הורשעו נאשמים בהחזקת סכין הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:
- א. ברע"פ 5127/09 **יפקח נ' מדינת ישראל** (19.6.09), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בין הנאשם לבין אחר התגלע ויכוח, כאשר באותה שעה הנאשם החזיק בסכין שאורך להבה כ-23 ס"מ, ומשהבחינו בו מאבטחים ושוטרים, נמלט תוך שהוא אינו מרפה מהסכין. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל.
- ב. בע"פ (מח' ים) 20305-03-16 **מדינת ישראל נ' זיסרמן** (10.7.16), התקבל ערעורו של המדינה על אי הרשעתו של נאשם, לאחר שהורשע בעבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם טען כי מחזיק את הסכין לצרכי הגנה עצמית. בית המשפט ביטל את ההחלטה על אי הרשעתו, והשאיר את העונש שקבע בית משפט קמא על כנו - 160 שעות של"צ.
- ג. בע"פ (מח' חי') 31988-06-10 **גטהון נ' מדינת ישראל** (28.10.10), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהחזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם נתפס בעמדת בידוק בכניסה למועדון כשהוא מחזיק בכיס סכין מתקבעת. במועד העבירה היה בן פחות מ-20 שנה, בא מרקע סוציו-אקונומי קשה, נעדר עבר פלילי. נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל.
- ד. בע"פ (מח' ים) 39461-10-13 **גרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (17.2.14), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירות של השתתפות בתגרה והחזקת סכין. הנאשם היה מעורב בקטטה שבמהלכה שלף סכין שהייתה ברשותו ונצמד לאחר. הנאשם ללא עבר פלילי, נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל.
- ה. בת"פ (ב"ש) 31497-04-11 **מדינת ישראל נ' חזן** (14.7.14), הורשע נאשם בעבירת החזקת

סכין למטרה לא כשרה והפרעה לשוט. הנאשם נסע ברכבו כשהוא מחזיק בסכין, משעוכב ע"י שוטרים לצורך בדיקה השליך את הסכין ארצה ובעט בה אל מתחת למכונית. לנאשם הרשעה קודמת, לא הביע נכונות לעבודות שירות, צעיר כבן 20, נדון ל- 3 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ו. בת"פ 6504-11-13 **מדינת ישראל נ' אלוני** (29.3.16), הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם הצטייד בסכין, לאחר שאחותו התקשרה אליו במהלך ויכוח בינה לבין אחר, שיגיע לאסוף אותה, וכשהגיע למקום וראה ניידת משטרה, זרק את הסכין לשיחים. הנאשם נעדר עבר פלילי, נדון ל- 45 ימי עבודות שירות.

22. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירה תגרה במקום ציבורי הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 110/10 **זלה נ' מדינת ישראל** (7.1.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בעבירה של תגרה במקום ציבורי, בכך שתקף אחרת בבית ספר, דחף אותה על כיסאות וסטר לה. הנאשם בעל עבר פלילי נדון ל-3 חודשי מאסר על תנאי.

ב. בת"פ (י-ם) 4059/09 **מדינת ישראל נ' ברנד** (21.4.13), הורשע נאשם בעבירות של תגרה במקום ציבורי ותקיפת שוטר, בכך שבעת נהיגה התקוטט עם נהג אחר בכביש. נקבע כי **מתחם הענישה ההולם שבין חודש למספר חודשי מאסר בודדים שניתן לרצות בעבודות שירות**. הנאשם בעל עבר פלילי, נדון **לחודשיים מאסר בעבודות שירות**.

ג. בת"פ (מח' ב"ש) 31052-10-10 **מדינת ישראל נ' אמשיקאשבילי** (12.6.11), הורשע נאשם, בעבירה של תגרה במקום ציבורי, בכך שהשתתף בקטטה בעקבות ויכוח שהתעורר בפיצוציה בין נאשם אחר לבין מבלים במקום. באותה פרשה הורשעו נאשמים אחרים בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופציעה. הנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר על תנאי.

23. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שרכב הטויוטה בו נהג הנאשם נחסם, במהלך נסיעתו בכביש, על ידי רכב המאזדה בו נהג הייסם אשר בלם בפתאומיות והעמיד את רכבו באלכסון לרכב הנאשם. מייד לאחר מכן, יצא הייסם מהרכב, בעט ברכבו של הנאשם, הכניס את ידו מבעד לחלון הנהג והכה באגרופים בנאשם. בהמשך הוציא מתא המטען משולש אזהרה והכה באמצעותו בידו של הנאשם אשר יצא מהרכב בעודו אוחז בסכין, ואז דקר הנאשם את הייסם בידו וזאת כדי להתגונן מפניו. בתגובה נמלט הייסם ומייד לאחר מכן שב למקום. השניים החלו תוקפים זה את זה. בהמשך הכניס הייסם את פלג גופו העליון מבעד לחלון הנהג של הטויוטה וניסה לשלוף את מפתחות הרכב, שנשברו בתוך הסוויץ', וזאת בעוד הנאשם חובק אותו מאחור. השניים החלו דוחפים בידיהם זה את זה. משהגיעו למקום שוטרים והבחינו בנאשמים ביקש אחד השוטרים מהייסם להשיב לנאשם את המפתחות, אך הוא סרב בטענה כי אם יעשה כן יברח הנאשם מהמקום. בהמשך הכה הייסם מכת אגרופ בפניו של הנאשם. השוטר חצץ בין השניים והודיע להייסם כי הוא עצור תוך שהייסם מביע התנגדות פיזית למעצרו ומנסה להגיע אל הנאשם. בהמשך הכה הייסם את הנאשם פעם נוספת במכת אגרופ. משפנה השוטר לנאשם והורה לו לעצור ולהוציא את הסכין מהכיס, לא נשמע לו הנאשם, עד אשר הוציא השוטר אקדח טייזר שברשותו ואז זרק הנאשם את הסכין. במהלך המתואר בעט הייסם בנאשם. בהמשך ולאחר שהשוטר אחז בנאשם והוריד אותו על הארץ, הגיע הייסם

ובעט בראשו של הנאשם.

באשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה; אין חולק כי מעובדות האירוע עולה בפירוש כי חלקו של הייסם הינו גדול משמעותית מחלקו של הנאשם. הייסם הינו זה שיזם את האירוע והיה המחולל שלו, על ידי חסימת דרכו של הנאשם, תקיפתו החוזרת ונשנית את הנאשם גם כאשר הגיעו השוטרים למקום האירוע. עם זאת יש להדגיש כי הגם שבחלקו הראשון של האירוע פעל הנאשם מתוך הגנה עצמית, הרי שמרגע שהייסם החל לברוח מהמקום, יכול היה הנאשם לעזוב את המקום או לקרוא לעזרה, ואולם חרף זאת המשיכו השניים להתקוטט עד אשר הגיעה המשטרה תוך שהנאשם אוחז בסכין, ואף לא נשמע לשוטר שהורה לו לזרוק את הסכין, עד אשר שלף השוטר אקדח טייזר ואיים להשתמש בו.

באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; הרי שנוכח החזקת הסכין, פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם הינו משמעותי.

באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; הנאשם פעל בתגובה למעשיו של הייסם, בחלקו כדי להגן על עצמו.

24. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מצו של"צ ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

25. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הינו יליד 1983, נעדר עבר פלילי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הרשעת הנאשם והטלת עונש קונקרטי תפגע ללא ספק ביכולתו לחזור אל מעגל העבודה, בעיקר בסוגי העבודה בהם עבד עד כה. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו, הגם שבפני שירות המבחן התקשה בכך ואף נטה לטשטש את חלקו ונקט בגישה קורבנית.

27. עוד נתתי דעתי לשיקול עקרון האחידות בענישה. כפי שקבע כב' השופט י' דנציגר בע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (20.9.15) עקרון האחידות בענישה הינו עקרון יסוד במשפט הפלילי:

"עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות, ושהינם בעלי נסיבות אישיות דומות. כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה, עקרון זה מקבל משנה תוקף. במצב דברים זה מצדד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע".

28. בתיק זה הוגש כתב האישום כנגד שני הנאשמים, כאשר הייסם הינו נאשם מספר 2 בכתב האישום. בהשוואה בין עניינו של הנאשם לבין עניינו של הייסם, אשר היה מחולל האירוע, וחלקו הינו המרכזי על אף שנדקר, סבורני כי עונשו של הנאשם ראוי שיהיה קל יותר באופן משמעותי מעונשו של הייסם.

29. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתרשמות שירות המבחן כי הוא אינו מגלה הבנה למצבו וכי ישנו סיכון להישנות המעשים.

30. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש של צו של"צ לצד עונשים נלווים. אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק בעונש צופה פני עתיד בלבד, ואולם סבורני כי אין בכך כדי לאזן כראוי בין שיקולי הענישה השונים.

סוף דבר

31. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. צו של"צ בהיקף של 250 שעות לפי תוכנית שיגבש שירות המבחן. שירות המבחן יגיש התוכנית, ללא צורך בדיון תוך 45 ימים.

מובהר בזאת לנאשם כי ככל שלא תגובש תוכנית של"צ או שלא יבצע את השל"צ כנדרש, הרי שניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום על עבירה מהעבירות בהן הורשע או על עבירה של אלימות פיזית כלפי אדם.

ג. קנס כספי בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.17. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב בכ"ב ניסן תשע"ז, 18 אפריל 2017, בנוכחות הצדדים.